

Curriculum
komt vaak
pas in beeld
als resultaten
tegenvallen

In de kwaliteitscyclus ligt de nadruk meestal op onderwijsresultaten en inspectie-indicatoren. Het curriculum zelf is zelden een expliciet gespreksonderwerp.

A photograph of three people in a modern office setting. A woman with long dark hair, wearing a blue denim shirt, is seated on the left, looking towards the center. A man with a beard, wearing a green jacket, is seated in the middle, pointing at a laptop screen. A woman with curly hair, wearing a yellow patterned jacket, is standing on the right, leaning over the desk and pointing at the laptop. The desk is cluttered with papers, charts, and a laptop. The background shows a bright office environment with large windows.

*Methodes
bepalen vaak
meer dan
we denken*

Veel scholen gaan ervan uit dat actuele methodes de kerndoelen en leerlijnen afdekken. Daardoor worden curriculumkeuzes niet altijd bewust of kritisch onderzocht.

De grootste
uitdaging is
niet kennis,
maar *tijd*

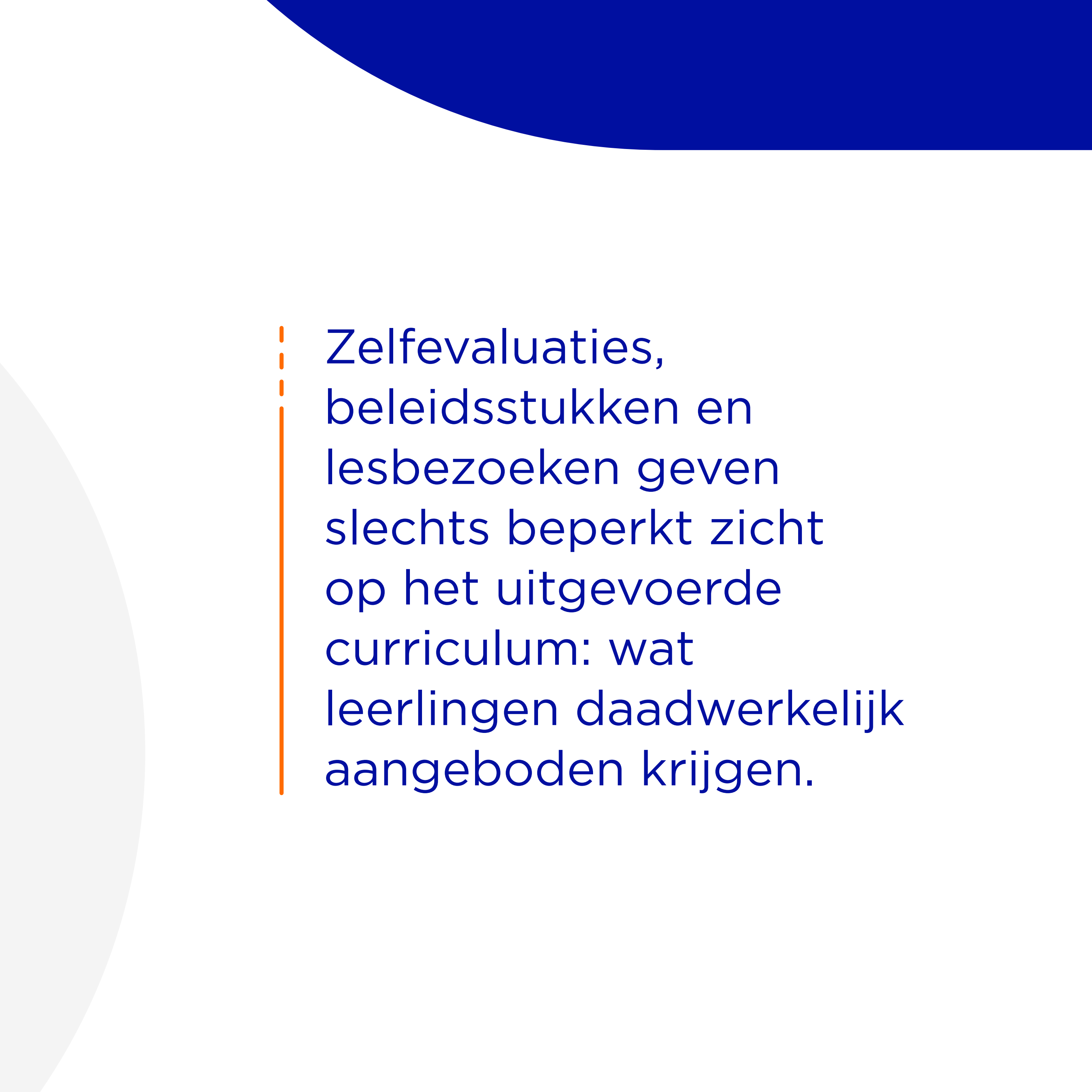

Gebrek aan tijd, capaciteit en ruimte maakt het lastig om curriculumkwaliteit structureel te bespreken, te onderzoeken en verder te ontwikkelen.

Wat er op
papier staat,
is niet altijd
wat er in de
klas gebeurt

Zelfevaluatie,
beleidsstukken en
lesbezoeken geven
slechts beperkt zicht
op het uitgevoerde
curriculum: wat
leerlingen daadwerkelijk
aangeboden krijgen.

A woman with curly hair and a man are standing on a balcony, leaning on a wooden railing. They are both smiling and looking at each other, appearing to be in a pleasant conversation. The background shows a building with a staircase and a yellow railing.

Scholen zoeken
houvast bij de
vraag: wat is
een goed
curriculum?

Er is behoefte aan concrete handvatten om curriculumkwaliteit te beoordelen en het gesprek te voeren over de vraag: doen we de goede dingen, en doen we die goed?